

Luke 10

ASVh with Comments

Summary. In this chapter, the Lord Jesus Himself has shown the way of the true followers and how they should behave with people. **Luke 10:1-16.** Jesus sends out the seventy-two disciples to spread the news that the Lord is coming now. These seventy-two disciples have different duties than the twelve Apostles; the Lord sent them ahead following His direction of travel to proclaim, “the kingdom of God has come near to you”.

บทสรุป ในบทนี้ พระเยซูเจ้าพระองค์เองได้แสดงวิธีของผู้ติดตามที่แท้จริงและพวกเขาควรจะปฏิบัติตนอย่างไรกับประชาชน **ลูกา 10:1-16** พระเยซูเจ้าได้ส่งสาวกเจ็ดสิบสองคนออกไปเพื่อกระจายข่าวว่าพระเจ้ากำลังมา เหล่าสาวกเจ็ดสิบสองคนนี้มีหน้าที่แตกต่างไปจากอัครสาวกทั้งสิบสองคน พระเจ้าส่งพวกเขาไปล่วงหน้าการเดินทางของพระองค์เพื่อประกาศ “อาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้มายังเจ้า”

Luke 10:17-20. The return of the seventy-two and their report about their successful mission. The disciples' authority and power were all done in Jesus' name.

ลูกา 10:17-20 การกลับมาของทั้งเจ็ดสิบสองและรายงานของพวกเขาเกี่ยวกับความสำเร็จของงาน สิทธิและอำนาจของเหล่าสาวกทั้งหมดที่ได้ทำในพระนามของพระเยซู

Luke 10:21-24. Jesus rejoices in the Holy Spirit and gives thanks to the Father because all things have been delivered unto Him, souls believe in Him, and power and authority are given to those that work under His name.

ลูกา 10:21-24 พระเยซูมีความรื่นเริงในพระวิญญาณบริสุทธิ์และกราบขอบพระคุณพระบิดาเพราะทุกอย่างได้มอบให้แก่พระองค์ วิญญาณที่เชื่อในพระองค์ และอำนาจและสิทธิได้ให้แก่พวกนั้นที่ได้ทำงานภายใต้พระนามของพระองค์

Luke 10:25-37. A lawyer comes to test the Lord Jesus with a question about the eternal life. In His answer, the Lord teaches that riches and position of this earth do not guarantee us a place in heaven. He gives the parable of the Good Samaritan and teaches who is our neighbor and what it means to love our neighbor as the Bible commands.

ลูกา 10:25-37 ทนายได้มาทำการทดสอบพระเยซูเจ้าด้วยคำถามเกี่ยวกับชีวิตนิรันดร ในคำตอบของพระองค์ พระเจ้าสอนว่าความร่ำรวยและตำแหน่งหน้าที่ของโลกนี้ไม่ได้เป็นหลักประกันสถานที่ในสวรรค์ให้แก่เรา พระองค์ให้คำอุปมาถึงชาวสะมาเรียที่ดีและสอนว่าใครคือเพื่อนบ้านของเราและความหมายถึงการรักเพื่อนบ้านของเราตามที่พระคัมภีร์ได้สั่ง

Luke 10:38-42. Martha and Mary serve the Lord; one likes to do work while serving and the other likes to stay put and listen to the Lord. Both actions of these two women are pleasing to the Lord. Both servings come as one in pleasing the Lord, equal amount and value for both actions.

ลูกา 10:38-42 มาธาและมารีย์รับใช้พระเจ้า คนหนึ่งชอบทำงานในการรับใช้ขณะที่อีกคนชอบที่จะอยู่นิ่งๆ และฟังพระเจ้า การกระทำของผู้หญิงทั้งสองนี้เป็นที่ชื่นชมต่อพระเจ้า การรับใช้ของทั้งสองมาเหมือนดังเป็นหนึ่งในการพอใจต่อพระเจ้า จำนวนเท่ากันทั้งสองทั้งการกระทำและคุณค่า

¹And after **this** the **Lord** appointed **seventy-two** others and sent them **in** two and two before **Himself**, into every **town** and place, **where He Himself** was about to **go**.

¹และหลังจากสิ่งเหล่านี้ **พระเจ้า** ได้ตั้งอีกเจ็ดสิบสองคนและส่งพวกเขาสองต่อสองไปก่อนหน้า **พระองค์เอง** ไปยังทุกเมืองและสถานที่ ที่ซึ่ง **พระองค์** **พระองค์เอง** จะเดินทางไป

Comments 10:1. “And after this”. The event of sending the 72 disciples is a completely separate event to the event of sending the twelve apostles described in Luke 9:1-5, where the Lord called the twelve apostles together and sent them out to preach the kingdom of God and to heal the sick. The sending of the 72 disciples took place after the sending of the twelve apostles and after the transfiguration described in Luke 9:28-36.

ความเห็น 10:1 “และหลังจากสิ่งเหล่านี้” เหตุการณ์ของการส่งสาวกทั้ง 72 นี้เป็นเหตุการณ์แตกต่างไปจากการส่งอัครสาวกสิบสองคนที่ได้มีบอกในลูกา 9:1-5 ที่ซึ่งพระเจ้าทรงเรียกอัครสาวกทั้งสิบสองเข้าด้วยกันและส่งพวกเขาออกไปเพื่อประกาศอาณาจักรของพระเจ้าและรักษาคนเจ็บป่วย การส่งสาวก 72 เกิดขึ้นหลังจากส่งอัครสาวกทั้งสิบสองและหลังจากการกลายร่างที่มีบอกในลูกา 9:28-36

“the Lord appointed seventy-two others “. The issue here is that some manuscripts put the number in this verse and verse 17 at 72 and other manuscripts put this number at 70. In this commentary, it is believed that the original number in Luke’s Gospel is 72 as translated here (see Greek NT: Westcott and Hort 1881).

“พระเจ้าได้ตั้งอีกเจ็ดสิบสองคน” การบอกในที่นี้คือว่าหนังสือเขียนบางเล่มใส่จำนวนในข้อนี้และข้อ 17 ว่า 72 และในหนังสือเล่มอื่นได้ใส่จำนวนว่า 70 ในความเห็นนี้ มันเชื่อว่าจำนวนดั้งเดิมในพระหนังสือลูกาคือ 72 ตามที่ได้มีการแปลในที่นี้ (มองกรีกภาคพันธสัญญาใหม่ เวสต์คอตต์และฮอร์ต 1881)

Q: Were the twelve apostles sent as well during this time and were they included in the 72 number, or were all these other disciples that the Lord sent out?

คำถาม อัครสาวกทั้งสิบสองได้ถูกส่งไปด้วยในเวลานี้และได้นำพวกเขาเข้าไปในจำนวน 72 หรือพวกนี้คือสาวกคนอื่นที่พระเจ้าได้ส่งออกไป?

A: Look at the verse itself, “seventy-two others”, so the 72 number does not include the twelve apostles. These 72 disciples are people that continued to follow the Lord for a period of time and had faith and trust in the beloved Son of God. The faith and trust developed in them as they continued to follow and listen to His teaching.

คำตอบ มองที่ข้อเขียนเอง “อีกเจ็ดสิบสองคน” ดังนั้นจำนวน 72 นี้ไม่ได้รวมอัครสาวกทั้งสิบสอง จำนวน 72 นี้คือประชาชนที่ได้ติดตามพระเจ้าเป็นช่วงเวลาหนึ่งและมีความศรัทธาและความวางใจในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ความศรัทธาและความวางใจเริ่มมีในพวกเขาซึ่งได้ก่อสร้างมีขึ้นในพวกเขาเมื่อพวกเขายังคงได้ติดตามและฟังพระองค์สอน

“sent them in two and two before Himself, into every town and place ...”. These 72 disciples will go out and spread the news that the Lord is coming now. The Lord sent them ahead, following His direction of travel.

“ส่งพวกเขาสองต่อสองไปก่อนหน้าพระองค์ ไปยังทุกเมืองและสถานที่...” จำนวนสาวกทั้ง 72 นี้จะออกไปและกระจายข่าวว่าพระเจ้าได้มาแล้ว พระเจ้าได้ส่งพวกเขาออกไปล่วงหน้า ตามทางที่พระองค์จะเดินทางไป

²And **He** said **to** them, The harvest indeed **plentiful**, but the laborers are few; pray **you earnestly** therefore **to** the **Lord** of the harvest, that **He might send out** laborers into **His** harvest.

และ **พระองค์** บอกแก่พวกเขาว่า ทุ่งนาที่จะเก็บเกี่ยวนั้นมีมาก แต่คนงานนั้นยังมีน้อย เจ้าจงสวดอ้อนวอนอย่างสัตย์ซื่อต่อ **พระผู้เป็นเจ้า** ของทุ่งนา เพื่อ **พระองค์** จะได้ส่งคนงานมายังทุ่งนาของ **พระองค์**

Comments 10:2. See Comments Matthew 9:37-38. This saying in Luke 10:2 is given in a different context than the saying in Matthew 9:37-38, but the meaning is the same.

ความเห็น 10:2 มองมัทธิว 9:37-38 นี้ได้บอกในลูกา 10:2 ได้ให้ในคำอธิบายประกอบความหมายในบางตอนต่างไปจากที่ได้ให้ในมัทธิว 9:37-38 แต่ความหมายนั้นเป็นเช่นเดียวกัน

³Go; behold, **I** send you **out** as lambs in the midst of wolves.

ไป ดูเถิด **เรา** ส่งเจ้าไปล่วงหน้าตั้งเป็นลูกแกะในท่ามกลางสุนัขป่า

Comments 10:3. In this verse, the Lord wants to tell all true believers that when you are among the unbelievers, behave as the Lord of life teaches you. Use the Bible in dealing with unbelievers, and that will stir them to curiosity in their minds, and they will try to find what you are talking about, and you will lead some of them that the Lord calls to be believers as you are.

ความเห็น 10:3 ในข้อนี้ พระเจ้าต้องการบอกแก่ผู้ที่มีความเชื่อทั้งหมดเมื่อท่านไปในหมู่พวกที่ไม่มีความเชื่อ ประพฤติตามที่พระเจ้าแห่งชีวิตได้สอนท่าน ใช้พระคัมภีร์ในการเกี่ยวข้องกับพวกที่ไม่มีความเชื่อ และสิ่งนั้นจะเร้าใจพวกเขาให้มีความสนใจในความคิดของพวกเขา และพวกเขาพยายามที่จะเสาะหาว่าท่านได้พูดเกี่ยวกับอะไร และท่านจะนำบางคนในพวกเขาที่พระเจ้าได้เรียกให้มีความเชื่ออย่างท่าน

⁴Carry no **moneybag**, no **sack**, no **sandals**; and **greet** no **one** on the way.

อย่าเอาย่าม อย่าเอากระเป่าเงิน อย่าใส่รองเท้า และอย่าทักทายผู้ใดตามทาง

Comments 10:4. For verses 4 to 12, see Comments Matthew 10:9-14, Comments Mark 6:7-13, and Comments Luke 9:1-5. Note that the sayings in these verses were given to these 72 disciples; they have some similarities, but also some differences when compared with the sayings in Matthew 10:9-14, Mark 6:7-13 and Luke 9:1-5.

ความเห็น 10:4 สำหรับข้อ 4 ถึง 12 มองมัทธิวความเห็น 10:9-14 มาระโกความเห็น 6:7-13 และลูกาความเห็น 9:1-5 สังเกตว่าสิ่งที่บอกในข้อนี้ได้ให้แก่สาวกทั้ง 72 พวกมันมีความคล้ายกันบ้าง แต่ด้วยกันมีความแตกต่างเมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งที่ได้บอกในมัทธิว 10:9-14 มาระโก 6:7-13 และลูกา 9:1-5

“Carry no moneybag, no sack, no sandals”. When the Lord has told the disciples to not take these items, it will make all disciples think again what they are working for. Do not take valuable things, and do not think about gaining valuable things later; that was the main reason the Lord commanded them not to take these items.

“อย่าเอาย่ำม อย่าเอากระเป๋าสตางค์ อย่าใส่รองเท้า” เมื่อพระเจ้าได้บอกเหล่าสาวกไม่ให้เอาสิ่งเหล่านี้ไป มันจะทำให้เหล่าสาวกทั้งหมดคิดถึงกันอีกว่าพวกเขาได้ทำงานสำหรับอะไร ไม่ใช่เอาสิ่งของมีค่า และไม่คิดเกี่ยวกับเพิ่มสิ่งมีค่าในภายหลัง เพื่อเหตุสำคัญใดที่พระเจ้าสั่งพวกเขาไม่ให้เอาสิ่งเหล่านี้ไป

“and greet no one on the way”. Also, the reason for telling them not to greet anyone, was because when you greet someone, the conversation will come, and they were not ready yet to tell why they are following the Lord Jesus and doing the work for Him. At this point in time, they need to separate themselves. These are not the same as the twelve. These 72 are different disciples and they were called to serve the Lord and announce to people that “the kingdom of God has come near to you”.

“และอย่าทักทายผู้ใดตามทาง” ด้วยกัน สำหรับสาเหตุที่บอกพวกเขาไม่ให้ทักทายผู้ใด เนื่องจากเมื่อท่านทักทายผู้ใด ข้อสนทนาจะตามมา และพวกเขาจะไม่พร้อมที่จะบอกว่าจะทำไมพวกเขาจึงได้ติดตามพระเยซูเจ้าและทำงานสำหรับพระองค์ ในเวลานี้ พวกเขาต้องแยกตัวของพวกเขาเอง พวกนั้นเป็นสาวกที่แตกต่างและพวกเขาถูกเรียกเพื่อรับใช้พระเจ้าและประกาศแก่ประชาชนว่า “อาณาจักรของพระเจ้าเข้ามาใกล้พวกท่าน”

⁵And into **which** house **you** enter, first say, Peace to this house.

⁵และบ้านใดก็ตามที่เจ้าจะเข้า พูดสิ่งแรกว่า สันติสุขจงมีแก่บ้านนี้

Comments 10:5. When you go to whatever house to stay in, pray for that house that the peace of God comes upon them.

ความเห็น 10:5 เมื่อท่านไปยังบ้านใดก็ตามเพื่ออยู่ สวดภาวนาสำหรับบ้านนั้นเพื่อให้สันติสุขของพระเจ้าเข้ามายังพวกเขา

⁶And if a son of peace be there, your peace **will** rest upon **them**; but if not, it **will return** to you.

⁶และถ้าบุตรแห่งสันติสุขอยู่ที่นั่น สันติสุขของเจ้าจะอยู่บนเขา แต่ถ้าไม่มี มันจะกลับคืนมายังเจ้าอีก

Comments 10:6. “And if a son of peace be there”. In this context, the “son of peace” is a spirit from the Lord that will bring peace to all in that household, if those in that household, deep inside their soul, are joyfully receiving the disciples without expecting to receive payment in return. But if inside their hearts they expect payment in return for doing good to the disciples, the spirit from the Lord will know, and will let them feel in their hearts that this household expects not spiritual gifts but payment of earthly things, that why it says,

ความเห็น 10:6 “และถ้าบุตรแห่งสันติสุขลงมาอยู่ที่นั่น” ในความหมายนี้ “บุตรแห่งสันติสุข” คือวิญญาณจากพระเจ้าที่จะนำสันติสุขมายังทุกคนในบ้านนั้น ถ้าพวกเขาในบ้านนั้น ลึกภายในวิญญาณของพวกเขา นั้นมีความยินดีที่จะรับเหล่าสาวกโดยไม่ได้มุ่งหวังที่จะรับค่าตอบแทนใดๆกลับคืน แต่ถ้าภายในใจของพวกเขานั้นหวังที่จะรับค่าตอบแทนในการทำความดีแก่เหล่าสาวก วิญญาณจากพระเจ้าจะรู้ และจะให้ท่านรู้สึกในใจของท่านว่า บ้านนี้ไม่ได้หวังของขวัญทางจิตวิญญาณแต่ค่าตอบแทนในสิ่งทางโลก นั่นคือทำไมจึงบอกว่า

“it shall return to you again”. In this verse, the “son of peace” is not the Holy Spirit but a servant spirit from the Father. The people in the household are not “the son of peace”, they did not have the son of peace before hearing the word from the disciples. The son of peace will open the hearts of those people and will stay there if their souls joyfully receive the word of God, but if they reject the word of God, that peace, “the son of peace”, will return to the disciples. Because the hearts of the disciples have come to do the Lord’s will, that is why the son of peace will return to the disciples.

“มันจะกลับคืนมายังเจ้าอีก” ในข้อนี้ “บุตรแห่งสันติสุข” ไม่ใช่พระวิญญาณบริสุทธิ์แต่วิญญาณผู้รับใช้จากพระบิดา ผู้คนในบ้านนั้นไม่ใช่ “บุตรแห่งสันติสุข” คนเหล่านั้นไม่มีบุตรแห่งสันติสุขก่อนที่ได้ยินคำจากเหล่าสาวก บุตรแห่งสันติสุขจะเปิดใจของคนเหล่านั้นและจะอยู่ที่นั่นถ้าวิญญาณของพวกเขา มีความสุขที่รับพระคำของพระเจ้า แต่ถ้าคนเหล่านั้นไม่รับพระคำของพระเจ้า ความสงบสุขนั้น บุตรแห่งสันติสุข จะกลับคืนมายังเหล่าสาวก เพราะใจของเหล่าสาวกจะมาเพื่อทำความพระประสงค์ของพระเจ้า นั่นคือทำให้บุตรแห่งสันติสุขจะกลับมายังเหล่าสาวก

⁷And in the same house remain, eating and drinking beside them; for the laborer is worthy of his wages. Change not from house to house.

⁷และในบ้านเดิมที่นั่นเจ้าจงอยู่ กินและดื่มสิ่งที่ให้แก่พวกเขา เพราะคนงานนั้นเหมาะสมกับค่าจ้างของเขา อย่าไปจากบ้านหนึ่งถึงอีกบ้านหนึ่ง

Comment 10:7. When you minister remain in one place, in that period of time, do not look somewhere else where you expect to have a more comfortable stay than the house you are in, be joyful and thankful to stay where you are. When they are joyful to give and provide for you, that is the “worthy of wages” you have received, because you also have given them joy and peace in the spirit as a payment.

ความเห็น 10:7 เมื่อเราช่วยจอยู่ในที่หนึ่ง ในช่วงเวลานั้นอย่าได้มองหาที่อื่นที่เราคิดหวังว่าจะมีความสบายมากกว่าที่เราได้อยู่ มีความสุขและขอบคุณที่จะอยู่ในที่ที่เราอยู่ เมื่อพวกเขาที่มีความเป็นสุขที่ให้และช่วยเหลือสำหรับท่าน นั่นคือ “เหมาะสมกับค่าจ้าง” ที่เราได้รับ เพราะเราช่วยกันดีให้แก่พวกเขาความสุขและสงบในจิตวิญญาณเป็นค่าตอบแทน

⁸And into which city you come in, and they accept you, eat the present given you,

⁸และไม่ว่าบ้านเมืองใดที่เจ้าเข้าไป และพวกเขายอมรับเจ้า กินสิ่งที่ตั้งไว้ต้อนรับเจ้า

Comments 10:8. This verse may look the same as verse 7, but there is a different meaning here. When referring to a city, it relates to your duty to walk throughout the town and proclaim the good news of God to all in that city, not just only in the place that received you to stay, but also to all that you will meet in that city. At those times, people setup festivals when they had guests in their town that came to proclaim the peace of God to them. They would set a common table where the whole town and the guests would join the feast together, and there, during that time, the guests as well would proclaim the joyful news to them and give them thanks at the same time.

ความเห็น 10:8 ข้อนี้อาจมองว่าเป็นเช่นเดียวกับข้อที่ 7 แต่นั่นมีความแตกต่างความหมายในที่นี้ เมื่อบอกถึงเมือง มันเกี่ยวกับหน้าที่ของท่านที่จะเดินผ่านเมืองและประกาศข่าวดีของพระเจ้าแก่ทุกคนในเมืองนั้น ไม่ใช่เพียงแต่ที่ที่ท่านเข้าอยู่ แต่ด้วยกันทั้งหมดที่ท่านจะพบในเมืองนั้น ในเวลานั้น ประชาชนจัดงานเลี้ยงต้อนรับเมื่อพวกเขามีแขกที่เข้ามาในเมืองของพวกเขาเพื่อประกาศความสงบของพระเจ้าต่อพวกเขา พวกเขาจะจัดโต๊ะทั่วไปที่ซึ่งทั้งเมืองและแขกจะร่วมฉลองด้วยกัน และในเวลานั้น ในเวลานั้นด้วยกัน แขกจะประกาศข่าวดีแก่พวกเขาและกล่าวขอบคุณพวกเขาในเวลาเดียวกัน

⁹and heal the sick in it, and say to them, The kingdom of God has come near to you.

⁹และรักษาคนป่วยในที่นั้น และบอกแก่พวกเขา อาณาจักรของ พระผู้เป็นเจ้า ได้มายังเจ้า

Comments 10:9. In this verse, pay attention to the words. Because when you tell them, “the kingdom of God has come near to you”, you already have invited the Lord to come to that place and heal all the sick. And this verse tells us that everyone who has faith in God can pray for people to receive mercy and be healed.

ความเห็น 10:9 ในข้อนี้ ให้ความสนใจต่อคำ เพราะเมื่อท่านบอกแก่พวกเขาว่า “อาณาจักรของพระเจ้ามาใกล้พวกเขา” ด้วยกันท่านได้เชิญพระเจ้าให้มายังที่นั่นแล้วเพื่อรักษาผู้ป่วยทั้งหมด และข้อนี้คือที่ที่บอกแก่ทุกคนที่มีความเชื่อในพระเจ้าว่าสามารถสวดภาวนาสำหรับประชาชนเพื่อรับพระเมตตาและการรักษา

¹⁰But into which city you come in, and they accept you not, having come out into the public square, say,

¹⁰แต่ไม่ว่าบ้านเมืองใดที่เจ้าเข้าไป และพวกเขาไม่ยอมรับเจ้า จงออกไปยังที่สาธารณะของที่นี่ พูดว่า

¹¹Also the dust out of your city, that sticks to our feet, we wipe clean against you; nevertheless, know this, that the kingdom of God has come near.

¹¹ ด่วนกันถึงแม้ฝุ่นจากเมืองของเจ้า ที่ติดอยู่ที่เท้าของเรานั้น เราจะบดออกต่อด้านพวกเจ้า ถึงอย่างนั้นก็ตามจรงูว่า อาณาจักรของ **พระผู้เป็นเจ้า** ได้มาใกล้

Comments 10:10-11. This verse is not about considering them as enemies; it tells you, if there is any place or anyone that has rejected the good news, you can walk away from it without feeling guilty. You have already tried to save their souls, but they themselves have rejected the good news.

ความเห็น 10:10-11 ในข้อนี้ไม่สำคัญเกี่ยวกับคิดว่าพวกเขาเป็นศัตรู มันบอกแก่ท่านว่า ถ้าสถานที่นั้นหรือใครก็ตามที่ไม่ยอมรับข่าวดี ท่านสามารถออกไปจากที่นั้นโดยไม่ต้องรู้สึกผิด ท่านได้พยายามช่วยชีวิตวิญญาณพวกเขาให้รอดแล้ว แต่พวกเขาพวกเขาเองไม่ยอมรับข่าวดี

¹² I say to you, it will be more **endurable** in that day for Sodom, than for that city.

¹² **เรา** จะบอกแก่เจ้า ในวันที่นั้นเมืองโสโดมจะทนทาน ได้มากกว่าเมืองนั้น

Comments 10:12. When the Lord has sent these disciples to any place that was on His way, the Lord Himself has already stretched out His hand for help; but some have rejected the help of God. Their punishment is greater than the other places that are mentioned in these verses, even Sodom, Tyre and Sidon (see verses 12 and 14).

ความเห็น 10:12 เมื่อพระเจ้าได้ส่งเหล่าสาวกนี้ไปยังที่ใดตามทางที่พระองค์จะไป พระเจ้าพระองค์เองได้ยื่นมือของพระองค์แล้วสำหรับช่วย แต่บางคนได้ไม่ยอมรับความช่วยเหลือของพระเจ้า การลงโทษของพวกเขานั้นจะมีมากกว่าที่อื่นตามที่ได้มีบอกไว้ในข้อเหล่านี้ แม้แต่โสโดม ไทเรและไซดอน (มองข้อ 12 และ 14)

“in that day” refers to the judgment day to come.

“ในวันนั้น” หมายถึงวันพิพากษาที่จะมาถึง

¹³ Woe to you, Chorazin! Woe to you, Bethsaida! For if the **miracles having taken place** in you, had **taken place** in Tyre and Sidon, they would have repented long ago, sitting in sackcloth and ashes.

¹³ วิบัติแก่เจ้า โคราซิน! วิบัติแก่เจ้า เบทไซดา! เพราะหากว่างานวิเศษอันยิ่งใหญ่ที่ได้ทำในเจ้า ได้ทำในไทเรและไซดอน พวกเขาจะได้กลับตัวนานไปแล้ว นั่งในผ้ากระสอบและขี้เถ้า

¹⁴ But it will be more **endurable** for Tyre and Sidon in the judgment, than for you.

¹⁴ แต่มันจะทนทานมากขึ้นสำหรับไทเรและไซดอนโทษในวันพิพากษา จะมากกว่าเจ้า

¹⁵ And you, Capernaum, who have been **elevated** up to heaven, you will be brought down to Hades.

¹⁵ และเจ้า คาเปอร์นาอุม เจ้าจะได้รับยกขึ้นยังสวรรค์หรือ เจ้าจะถูกส่งลงไปยังนรก

Comments 10:13-15. All these verses are warnings for repentance, see Comments Matthew 11:20-24.

ความเห็น 10:13-15 ข้อทั้งหมดเหล่านี้คือคำเตือนสำหรับการกลับตัว มองมัทธิวความเห็น 11:20-24

¹⁶ He that is hearing you hears **Me**; and he that is **disesteeming** you **disesteems Me**; and he that is **rejecting Me** rejects **Him** who sent **Me**.

¹⁶ ผู้ที่ได้ฟังเจ้า ได้ฟังเจ้าได้ฟัง **เรา** และผู้ที่ไม่ไยยอมรับเจ้า ไม่ได้ยอมรับ **เรา** และผู้ที่ไม่ไยยอมรับ **เรา** ได้ไม่ยอมรับ **พระองค์** ที่ส่ง **เรา**

Comments 10:16. This verse shows a chain reaction similar to Matthew 10:40 (see Comments Matthew 10:40).

ความเห็น 10:16 ข้อนี้ได้แสดงถึงการตอบสนองแบบลูกโซ่คล้ายกับในมัทธิว 10:40 (มองมัทธิวความเห็น 10:40)

¹⁷ And the **seventy-two** returned with **gladness**, saying, **Lord**, even the demons are **submissive** to us in **Thy** name.

¹⁷ และทั้งเจ็ดสิบสองกลับคืนมาด้วยความยินดี กล่าวว่า **พระผู้เป็นเจ้า** แม้แต่ปีศาจก็อยู่ใต้เราในพระนามของ **พระองค์ท่าน**

Comments 10:17. They are glad because they can see that by themselves, they can do work under the shadow of the Lord. Give attention to the last part, “in Thy name”; that is the heart of all activity when the believers act according to the will of the Lord.

ความเห็น 10:17 พวกเขาที่มีความยินดีเพราะพวกเขาสามารถเห็นได้ว่าโดยพวกเขา พวกเขาสามารถทำงานภายใต้ร่มเงาของพระเจ้า ให้ความสนใจในส่วนหลัง “ในพระนามของพระองค์ท่าน” นั่นคือหัวใจของการกระทำทั้งหมดเมื่อผู้ที่มีความเชื่อได้ทำเนื่องด้วยพระประสงค์ของพระเจ้า

¹⁸Then He said to them, I beheld Satan fallen as lightning out of heaven.

¹⁸แล้ว พระองค์ พูดยกแก่พวกเขาว่า เรา ได้เห็นซาตานตกลงมาจากสวรรค์ดังสายฟ้า

Comments 10:18. In this verse, the beloved Son of God has told not only to His disciples, but to all humans in the world as well, that the beloved Son of God has seen “Satan fallen as lightning out of heaven”. Because the Father’s plan has come into effect, the beloved Son of God has come down on earth to gather all humans that belong to Him; the only way Satan can fight is by coming down on earth to stop humans from believing in the mercy of the Father through the beloved Son of God. They cannot fight God, but they can fight to win humans, because not all humans will obey all the teachings of the beloved Son of God, and some will not be able to escape evil’s hands.

ความเห็น 10:18 ในข้อนี้ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกไม่เพียงแต่เหล่าสาวกของพระองค์เท่านั้น แต่แก่มนุษย์ทั้งหมดในโลกด้วยเช่นกัน ว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้เห็น “ซาตานตกลงมาจากสวรรค์ดังสายฟ้า” เพราะแผนงานของพระบิดาได้มีผล พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ลงมาบนโลกเพื่อรวบรวมมนุษย์ทั้งหมดที่เป็นของพระองค์ มีทางเดียวที่ซาตานสามารถสู้ได้โดยลงมาบนโลกเพื่อหยุดมนุษย์ให้เชื่อในพระเมตตาของพระบิดาโดยผ่านทางพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พวกเขาไม่สามารถสู้พระเจ้า แต่พวกเขาสามารถสู้เพื่อชนะมนุษย์ เพราะไม่ใช่มนุษย์ทั้งหมดที่จะเชื่อฟังต่อพระคำสอนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และบางคนจะไม่สามารถหลบหนีไปจากมือของพวกเขาปีศาจ

¹⁹Behold, I have given you the authority to tread upon Satan and scorpions, and upon all the power of the adversary, and nothing shall in any way harm you.

¹⁹ดูเถิด เรา ให้แก่เจ้ามีอำนาจเหยียบซาตานและแมลงป่อง และกำลังเหนือศัตรู และไม่มีอะไรจะทำร้ายเจ้าได้

Comments 10:19. This verse tells clearly that the beloved Son of God has authority to appoint someone (a disciple) to work on earth in fighting the child of the dark that will come when any human listens and obeys the voice of the dark. As the verse says, the Lord will give His disciples authority. The power of the enemy surrounds us on earth, but they cannot overpower (possess by themselves) the human mind because the Holy Spirit occupies the earth, but the ones that are listening to the dark, are opening themselves to be used by them.

ความเห็น 10:19 ข้อนี้ได้บอกชัดว่าพระบุตรสุดที่รักของเจ้ามีสิทธิอำนาจที่จะตั้งบางคน (สาวก) เพื่อทำงานบนโลกในการต่อสู้เด็กแห่งความมืดที่จะมาเมื่อมนุษย์คนใดฟังและเชื่อต่อเสียงของความมืด ตามที่ข้อนี้ได้บอก พระเจ้าจะให้สิทธิอำนาจแก่เหล่าสาวกของพระองค์ อำนาจของศัตรูรอบๆ เรายบนโลก แต่พวกมันไม่สามารถมีอำนาจเหนือ (เข้าถึงโดยตัวของพวกมันเอง) ความคิดของมนุษย์เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้มาบนโลก แต่ผู้ที่ฟังความมืด ได้เปิดตัวของเขาเองให้ถูกใช้โดยพวกเขา

“the authority to tread upon Satan and scorpions”. Satan here is the voice of the dark which Satan himself has sent down as preparing the way for themselves; but the scorpions are the humans that obey the dark side’s teaching. The Lord has power to give authority to His servants to be able to overpower them (Satan and scorpions) and be submissive to the servants of the Lord.

“and upon all the power of the adversary”. By the authority they have received, the servants will have power to fight all evil.

“อำนาจเหยียบซาตานและแมลงป่อง” ซาตานในที่นี้คือเสียงแห่งความมืดซึ่งซาตานตัวเขาเองได้ส่งลงมาเพื่อเตรียมทางสำหรับพวกมันเอง แต่แมลงป่องคือมนุษย์ที่เชื่อฟังการสอนของความมืด พระเจ้ามีอำนาจที่จะให้สิทธิอำนาจแก่ผู้รับใช้ของพระองค์เพื่อสามารถชนะพวกมัน(ซาตานและแมลงป่อง) และให้อยู่ภายใต้ผู้รับใช้ของพระเจ้า

“และกำลังเหนือศัตรู” โดยสิทธิอำนาจที่พวกเขาได้รับ เหล่าผู้รับใช้จะมีอำนาจที่จะสู้ปีศาจทั้งหมด

“nothing shall in any way harm you.” To harm here is not hurt to the physical body, but to the spiritual soul of the persons that have submitted themselves to serve the beloved Son of God on this earth. The servants’ souls will not be hurt in any way by the enemy; the Lord has given them authority to conquer the adversary.

“ไม่มีอะไรจะทำร้ายเจ้าได้” ทำร้ายในที่นี้ไม่ใช่ทำร้ายร่างกาย แต่เป็นของจิตวิญญาณของผู้ที่ได้อบตัวเองเพื่อรับใช้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนโลกนี้ จิตวิญญาณของผู้รับใช้จะไม่ได้รับอันตรายใดๆโดยศัตรู พระเจ้าได้ให้สิทธิอำนาจแก่พวกเขาเพื่อชนะความมืด

²⁰Nevertheless in this rejoice not, that the spirits are **submissive** to you; but rejoice that your names are written in heaven.

²⁰นอกเหนือจากนี้อย่าได้มีความรื่นเริงไปว่า วิญญาณอยู่ภายใต้เจ้า แต่จงมีความรื่นเริงเกิดว่าชื่อของเจ้าได้มีเขียนไว้ในสวรรค์

Comments 10:20. As the verse tells, when you do work for the Lord and succeed here on earth, do not rejoice over that success, but rejoice that, as the verse has told, your names are written in heaven. When the judgment time comes, if your name has been written down, you will not be waiting for the judgment; but you will cross to the other side and be alongside the beloved Son of God.

ความเห็น 10:20 ตามที่ข้อนี้ได้บอก เมื่อท่านทำงานสำหรับพระเจ้าและสำเร็จบนโลกนี้ อย่าได้มีความรื่นเริงเหนือความสำเร็จนั้น แต่จงมีความรื่นเริงตามที่พระข้อเขียนได้บอก ชื่อของท่านได้มีเขียนไว้ในสวรรค์ เมื่อวันพิพากษามาถึง ถ้าชื่อของท่านไม่ได้มีเขียนลงไว้ ท่านจะไม่รอสำหรับการพิพากษา แต่ท่านจะได้ข้ามไปอีกฝั่งและอยู่ข้างๆพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

²¹In the same hour **full of joy** in the **Holy Spirit**, **He** said, **I praise Thee, Father, Lord** of the heaven and of the earth, that **Thou did** hide these from the **learned** and **intelligent**, and **did** reveal them **to simple-minded, yes, Father;** for **in this manner** was well-pleasing in **Thy** sight.

²¹ในเวลานั้น **พระองค์** มีความปีติรื่นเริงใน **พระวิญญาณบริสุทธิ์** **พระองค์** พูดว่า **ข้าพเจ้า** ขอขอบพระคุณ **พระองค์** ท่าน **พระบิดา** **พระผู้เป็นเจ้า** แห่งสวรรค์และโลก เนื่องเพราะ **พระองค์** ท่าน ได้ซ่อนสิ่งเหล่านี้จากผู้ฉลาดและรอบรู้ และทรงแสดงให้แก่พวกเขาที่มีความคิดธรรมดา ใช่มั้ย **พระบิดา** เพราะในการนั้นมันเป็นสิ่งที่ทรงโปรดในสายตาของ **พระองค์**

²²All things **were intrusted to Me by My Father.** And no one **knows** who the **Son** is, **except the Father;** and who the **Father** is, **except the Son,** and **whomever, if the Son** wishes to reveal.

²²ทุกสิ่งได้มอบให้แก่ **เรา** โดย **พระบิดาของเรา** และไม่มีใครรู้จัก **พระบุตร** ยกเว้นแต่ **พระบิดา** และใครคือ **พระบิดา** ยกเว้น **พระบุตร** และใครก็ตาม ถ้า **พระบุตร** ปรารถนาที่จะจะแสดงถึง

Comments 10:21-22. For verses 21 to 22, see Comments Matthew 11:25-27.

ความเห็น 10:21-22 สำหรับข้อ 21 ถึง 22 มองมัทธิวความเห็น 11:25-27

Q: Reading the gospels, you might ask yourself how it is possible that the gospels have many similarities; but at the same time, it appears that there are some conflicts and confusions. Is it possible that the gospel writers consulted each other’s manuscripts and just made some cuts and additions as they remembered or researched?

คำถาม อ่านพระหนังสือ ท่านอาจจะถามตัวของตนเองได้ว่าเป็นได้อย่างไรว่าพระหนังสือหลายเล่มมีหลายอย่างคล้ายกัน แต่ในเวลาเดียวกัน มันมีข้อขัดแย้งและสับสน มันเป็นไปได้หรือไม่ว่าผู้เขียนพระหนังสือได้ปรึกษากันกับต้นฉบับของแต่ละคนและทำการปรับปรุงตัดบ้างและเพิ่มเติมบ้างตามอย่างที่พวกเขาจำได้หรือทำการค้นคว้า?

A: We believe that the gospels are given by the Holy Spirit to each writer, and there is no copy between the writers. Each gospel writer wrote independently what the Holy Spirit had given them. They did not have interaction of writing in between them, the only one interaction they have was the Holy Spirit. Only the Holy Spirit knows all things, precisely how they happened and what the Lord Jesus’ words were as He ministered to people. The Holy Spirit is the writer of all gospels, and He used the human writers to convey what He wanted them to write down in the Bible for us. No human mind can remember things precisely after years have passed. The Holy Bible is not from men, but by the Holy Spirit given to the writers. The Lord gives portions of events to each writer to write down; one writer will get one portion, and another writer will get another portion. But they all connect together and make all things complete; nothing is against each other.

คำตอบ เราเชื่อว่าพระหนังสือเหล่านั้นได้รับโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่ผู้เขียนแต่ละท่าน และดังนั้นจึงไม่มีการลอกเลียนระหว่างผู้เขียน ผู้เขียนพระหนังสือแต่ละท่านเขียนตามลำพังถึงสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ให้แก่พวกเขา พวกเขาไม่ได้มีการติดต่อของการเขียนในระหว่างพวกเขา มีเพียงการติดต่อเพียงอย่างเดียวระหว่างพวกเขาคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีเพียงพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่รู้ทุกอย่าง อย่างถูกต้องข้างเกิดขึ้นได้อย่างไรในพวกเขา

และอะไรคือพระคำของพระเยซูที่พระองค์ได้สอนประชาชน พระวิญญาณบริสุทธิ์คือผู้เขียนของพระหนังสือทั้งหมด และพระองค์ได้ใช้ผู้เขียนว่าจะไรที่พระองค์ต้องการให้พวกเขาเขียนลงในพระคัมภีร์เพื่อพวกเขา ไม่มี ความจำของมนุษย์คนใดสามารถจำได้อย่างแม่นยำหลังจากหลายปีได้ผ่านไป พระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้มาจากคน แต่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ได้ให้ต่อผู้เขียน พระเจ้าให้แต่ละส่วนของเหตุการณ์แก่ผู้เขียนแต่ละท่านเพื่อเขียนลง ผู้เขียนท่านหนึ่งจะได้ส่วนหนึ่งและผู้เขียนอีกท่านหนึ่งจะได้รับอีกส่วนหนึ่ง แต่ทั้งหมดจะติดต่อกันด้วยกันและทำให้ทุกอย่างสมบูรณ์ ไม่มีสิ่งใดต่อต้านกันและกัน

Also, remember that the Lord has not been all the time with all of the disciples simultaneously; in each portion of the gospels, we can tell the difference; the Lord has told the disciples the same things but not in one time telling. This is how the Lord can separate between true believers and believers by name; when someone reads the Bible, the dark mind in them will try to link them that the Bible is not the Holy Word, but it is just a word of men, written by men's efforts and research. Because of the confusion, when some persons read with the head but are not using the heart to think they cannot see that the Holy Spirit is the author of His Holy Word, the Bible, and He has given all the words of the Bible to the writers.

ด้วยกัน จำไว้ด้วยว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่กับเหล่าสาวกทั้งหมดตลอดเวลา ในแต่ละส่วนในพระคัมภีร์ เราสามารถบอกถึงความแตกต่าง พระเจ้าได้บอกเหล่าสาวกอย่างเดียวกันแต่ไม่ได้บอกเพียงครั้งเดียว นี่คือนิยามที่พระเจ้าสามารถแยกแยะระหว่างผู้ที่มีความเชื่อที่แท้จริงและพวกที่มีความเชื่อเพียงแต่ชื่อ เมื่อใครก็ตามที่ได้อ่านพระคัมภีร์ ความคิดอันมืดมิดในพวกเขาจะพยายามบอกว่าพระคัมภีร์นั้นไม่ใช่พระคำอันศักดิ์สิทธิ์ แต่มันเป็นเพียงคำของคนเขียนโดยใช้ความพยายามของคนและการค้นคว้า เนื่องเพราะความสับสน เมื่อบางคนอ่านด้วยหัวใจแต่ไม่เข้าใจเพื่อคิดพวกเขาไม่สามารถเห็นได้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์คือผู้เขียนของพระคำอันศักดิ์สิทธิ์ พระคัมภีร์ และพระองค์ได้ให้คำทั้งหมดของพระคัมภีร์แก่ผู้เขียน

²³And turning to the disciples in private, He said, Blessed are the mind's eyes which perceptively-see what you perceptively-see!

²³ และหันมายังเหล่าสาวกเป็นการส่วนตัว พระองค์ พูดว่า ตาของจิตที่รับรู้-เห็นสิ่งที่คุณเห็น-เห็น!

Comments 10:23. In this verse, the Lord has told His own disciples, remember what your eyes have seen, and what your ears have heard as you are walking with Me on earth.

ความเห็น 10:23 ในข้อนี้ พระเจ้าได้บอกแก่เหล่าสาวกของพระองค์ จำไว้ว่าจะไรที่ตาของท่านได้เห็น และอะไรที่หูได้ยินเมื่อท่านดำเนินชีวิตต่อไป ดำเนินชีวิตกับพระองค์บนโลก

²⁴For I say to you, that many prophets and rulers wished to discern clearly what you perceptively-see and discerned clearly not; and comprehend by hearing what you comprehend by hearing and comprehended by hearing not.

²⁴ เพราะ เรา บอกแก่เจ้า ว่ามีศาสดาพยากรณ์หลายคนและผู้นำหลายคนได้ปรารถนาจะเห็นที่ตาของเจ้าได้เห็น และเข้าใจด้วยการฟังสิ่งที่ท่านเข้าใจด้วยการฟังและเข้าใจโดยไม่ได้ฟัง

Comments 10:24. The miracles Jesus performed on earth, even rulers and prophets of the past wanted to see, but they did not have a chance; neither the people after them have seen Jesus or heard what Jesus has told His disciples in private. We should use the miracles that Jesus performed and are recorded for us in the Bible, to strengthen our faith in Jesus when we read the Bible and believe that the Bible is the true Word of God.

ความเห็น 10:24 สิ่งอัศจรรย์ที่พระเยซูได้ทำบนโลก แม้เหล่าผู้นำและเหล่าศาสดาพยากรณ์จากอดีตต้องการที่จะได้เห็น แต่พวกเขาไม่มีโอกาสรวมทั้งประชาชนภายหลังพวกเขาก็ไม่ได้เห็นพระเยซูหรือได้ยินว่าพระเยซูได้บอกเหล่าสาวกของพระองค์เป็นการส่วนตัวว่าคืออะไร เราควรใช้สิ่งอัศจรรย์ที่พระเยซูได้ทำและได้บันทึกไว้สำหรับเราในพระคัมภีร์ เพื่อสร้างความเข้มแข็งในความเชื่อของเราในพระเยซูเมื่อเราได้อ่านพระคัมภีร์และได้เชื่อว่าพระคัมภีร์คือพระคำอันแท้จริงของพระเจ้า

²⁵And behold, a certain lawyer stood up to test Him, saying, Teacher, what shall I do to inherit eternal life?

²⁵ และดูเถิด มีทนายความผู้หนึ่งยืนขึ้นเพื่อทดสอบ พระองค์ พูดว่า พระอาจารย์ พวกเราต้องทำอะไรบ้างเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร์?

Comments 10:25. Q: Is this story with the “certain lawyer” given here in this chapter, the same story with the “rich ruler” given in Matthew 19:16-22, Mark 10:17-22, and Luke 18:18-23; or is this a different story given in a different circumstance?

ความเห็น 10:25 คำถาม ในเรื่องนี้เกี่ยวกับ “ทนายความผู้หนึ่ง” ที่ได้ให้ในบทนั้น เป็นเรื่องเดียวกับ “ผู้ปกครองที่ร่ำรวย” ที่ให้ในมัทธิว 19:16-22 มาระโก 10:17-22 และลูกา 18:18-23 หรือแตกต่างกันเรื่องที่ทำให้ในโอกาสที่แตกต่างกันไป?

A: The story in Luke 10:25-37 is a different story. The “certain lawyer” story and the “rich ruler” story are not the same, they have partial similarities, but they are not happening at the same time and with the same people.

คำตอบ เรื่องในลูกา 10:25-37 นั้นเป็นเรื่องแตกต่างไป “ทนายความผู้หนึ่ง” เรื่องและ “ผู้ปกครองที่ร่ำรวย” เรื่องนั้นไม่ใช่เรื่องเดียวกัน พวกเขามีส่วนคล้ายกัน แต่พวกเขาไม่ได้เกิดในเวลาเดียวกันและแก่คนกลุ่มเดียวกัน

“to test Him”. The people that believe in themselves, that are smart, always see someone else below them; so, this lawyer wants to test the Lord, because in his eyes he saw the Lord as a common poor man that has no school as he has; and he has put the Lord below himself.

“เพื่อทดสอบพระองค์” ประชาชนนั้นที่เชื่อในพวกตนเอง นั้นฉลาด ตลอดเวลาเห็นคนอื่นนั้นต่ำกว่าตนเอง ดังนั้น ทนายคนนี้ต้องการทดสอบพระเจ้า เพราะในสายตาของเขาเองนั้นเขาเห็นพระเจ้าว่าเป็นคนจนธรรมดาๆที่ไม่ได้ไปเรียนดั่งที่เขาได้ไป และเขาวางพระเจ้าไว้ใต้ตัวของเขาเอง

“Teacher, what shall I do ...”. This man has treasures on earth and expects to gain eternal life according to the teachings of men, because the blessings of this earth have shown that he is worthy enough to have the eternal life in heaven. All rich people do believe this way. The question he has made has shown the purpose of this person. Pay attention to the words, “inherit eternal life”; eternal life has told already the meaning of the person, it is more than testing, at the same time he wants to put everyone else below; according to the knowledge of earth, he already believes that he can inherit eternal life, that all this person can think about.

“ พระอาจารย์ เราต้องทำอะไรบ้าง...” ชายคนนี้มีสมบัติในโลกและคาดว่าจะได้ชีวิตนิรันดรตามการสอนของคน เพราะพระพรบนโลกนี้ได้แสดงว่าเขา มีค่ามากพอที่จะมีชีวิตนิรันดรในสวรรค์ คนร่ำรวยทั้งหลายเชื่อในวิธีนี้ คำถามที่เขาได้มีได้แสดงจุดประสงค์ของคนผู้นี้ ให้ความสนใจต่อคำ “เพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร” ชีวิตนิรันดรได้บอกแล้วถึงความหมายของคนนี้ มันมากกว่าการทดสอบ ในเวลาเดียวกันเขาต้องการวางทุกคนอยู่เบื้องล่าง ตามความรู้ของโลก เขาได้เชื่อแล้วว่าเขาได้รับชีวิตนิรันดร นั่นคือสิ่งเดียวที่คนนี้สามารถคิดได้

²⁶And **He** said to him, What is written in the law? How **read** you?

²⁶และ **พระองค์** พูดยกแก่เขาว่า มีอะไรได้เขียนไว้ในกฎบ้าง? พวกเจ้าได้อ่านหรือยัง?

²⁷And answering, he said, **You shall love the Lord your God from all your heart, and within all your soul, and from all your strength, and from all your mind; and your neighbor as yourself.**

²⁷และตอบ เขาพูดว่า เจ้าจงรัก **พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า** ของเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของเจ้า และด้วยวิญญาณภายในทั้งหมดของเจ้า และด้วยกำลังทั้งสิ้นของเจ้า และด้วยความคิดทั้งหมดของเจ้า และเพื่อนบ้านของเจ้าดั่งตัวของเจ้าเอง

Comments 10:27. His answer itself will be used to judge the person, the person who has answered it out, if you know what the Lord has put as a law, then you should do it as well.

ความเห็น 10:27 คำที่เขาได้ตอบมันเองจะใช้ในการพิพากษา คนที่ได้ให้คำตอบออกมา ถ้าทำรู้ว่าอะไรคือที่พระเจ้าได้วางไว้เป็นกฎ ดังนั้นท่านเอง ควรจะทำตามด้วย

Q: What does it really mean when the verse says to love God within all your soul?

คำถาม อะไรคือความหมายที่แท้จริงเมื่อข้อเขียนบอกว่ารักพระเจ้าด้วยวิญญาณภายในทั้งหมดของเจ้า?

A: When you think of God deep inside your heart you will feel the Lord is there; the heart that loves the Lord deep down will feel in return the love from the Lord as well. The love back from the Lord, the person will be feeling, will be more than what that person has given to the Lord. But the Lord’s mercy will speak to that soul; and deep within the heart you can feel the Lord talking.

คำตอบ เมื่อคุณคิดถึงพระเจ้าจากส่วนลึกภายในใจของคุณ คุณจะรู้สึกที่พระเจ้าอยู่ที่นี่ ใจที่รักพระเจ้าจากส่วนลึกจะรู้สึกถึงรักจากพระเจ้า กลับคืนด้วยเช่นเดียวกัน รักกลับคืนมาจากพระเจ้า คนจะมีความรู้สึก จะมีมากกว่าอะไรที่คนนั้นได้ให้ต่อพระเจ้า แต่พระเมตตาของพระเจ้าจะพูดแก่จิตวิญญาณนั้น และลึกจากภายในใจของคุณจะรู้สึกที่พระเจ้าได้พูด

²⁸But He said to him, You answered correctly; this do, and you will live.

²⁸ แต่ พระองค์ บอกแก่เขาว่า เจ้าได้ตอบถูกต้อง ทำสิ่งนี้ และเจ้าจะได้ชีวิต

²⁹But, desiring to justify himself, he said to Jesus, And who is my neighbor?

²⁹ แต่ ต้องการที่จะแก้ตัวเขาเอง เขาได้ตอบต่อ พระเยซู ว่า และใครคือเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า?

Comments 10:29. “But, desiring to justify himself ...”. Justify himself to show that he is perfect and does no wrongdoing. Neighbor, it looks like a specific word for us; as humans you know who your neighbor is, but the man wants to test the Lord with this question. Actually, he regarded no one as his neighbor. When he can ask who my neighbor is, that also has told clearly that he regards no one as his neighbor (no one is valuable in his eyes to be his neighbor).

ความเห็น 10:29 แต่ ต้องการที่จะแก้ตัวเขาเอง...” แก้ตัวเองเพื่อแสดงว่าตัวเขาเองนั้นสมบูรณ์ไม่ได้ทำผิดใด เพื่อนบ้าน มันมองเหมือนว่าเป็นคำ โดยเฉพาะสำหรับเรา เป็นมนุษย์เรารู้ว่าใครคือเพื่อนบ้านของเรา แต่ชายคนนี้ต้องการทดสอบพระเจ้าด้วยคำถามนี้ จริงแล้ว เขาไม่สนใจใครว่าเป็นเพื่อนบ้านของเขา เมื่อเขาสามารถถามว่าเพื่อนบ้านของเขานั้นคือใคร ดังนั้นด้วยกันได้บอกชัดเจนว่าเขาไม่สนใจใครว่าเป็นเพื่อนบ้านของเขา (ไม่มีใครมีคุณค่าพอในสายตาของเขาที่จะเป็นเพื่อนบ้านของเขา)

³⁰Jesus answered, A certain man was going down from Jerusalem into Jericho; and he fell among robbers, who also, stripped him and inflicted blows, went away, leaving him half dead.

³⁰ พระเยซู ตอบ ชายคนหนึ่งไปจากเยรูซาเล็มถึงเยริโค และเขาถูกปล้น ซึ่งได้เอาเสื้อผ้าเขาไปและตีเขา และจากไป ปล่อยให้เขาไว้ใกล้จะตาย

Comments 10:30. The Lord has told this parable to warn everyone, you may see the road clear, but on that clear path you may encounter many hidden things around you that can harm both, physical and mental. For all who read this parable, as the verse has told, the man was stripped; stripped here is not only clothes, but also the security in heart, because, as the verse has told “leaving him half dead”.

³¹Now by coincidence a certain priest was going down that path, and having seen him, went along by opposite side.

³¹ และโดยบังเอิญปุโรหิตผ่านไปโน่นที่นั่น และเมื่อได้เห็นเขา ท่านข้ามไปอีกฟากหนึ่ง

Comments 10:31. The Lord has given the example of a person that first passed by, who was not a commoner, but a priest. By the position the person holds does not mean that the heart is there with it; as a priest, he should not pass by. When someone half-dead is on the way, and he sees, the priest should act lovingly as the Lord has taught.

³²Now likewise a Levite also, at the place having come and having seen, went along by opposite side.

³² และเช่นเดียวกันเลวีด้วย เมื่อเขามาถึงที่นั่น และเห็นเขา ผ่านข้ามฟากไป

Comments 10:32. This verse is similar to verse 31. Both kinds of people, the priest and the Levite, in that time, were considered holy because they were serving directly to the Lord of life.

³³But a certain Samaritan, making his way, came where he was, and having seen, had pity on him,

³³ แต่ชาวสะมาเรียคนหนึ่ง เมื่อเขาเดินทาง มาถึงยังที่ที่เขาอยู่ และเมื่อเขาได้เห็นเขา เขามีความสงสาร

Comments 10:33. The Lord has chosen the non-Jewish people here to show an example, even the one that is considered outcast by His people has a heart full of compassion, and this heart has led the man to save someone that belongs to the people of the Lord.

³⁴and having approached, bound up his wounds pouring on oil and wine; then mounted him on his own animal, and brought him to an inn, and took care of him.

³⁴ และมายังเขา และพันบาดแผลของเขา เขานำมันใส่และน้ำองุ่น และเขาเอาเขาขึ้นบนหลังลาของเขา และพาเขามาถึงที่โรงแรม และรักษาเขา

Comments 10:34. The Lord has given an example of a person that has true compassion, genuine compassion that did not expect anything in return when doing good to someone, and here is the example. Everyone who reads about this man should think and ask themselves, will I do this to someone else, without expecting anything in return, not physical money or praises from others that I am a good person.

³⁵And on the **next day** he took out two **denarii**, he gave to the **innkeeper**, and said, Take care of him, and **what you might spend more, I, on my returning, will repay you.**

³⁵และในวันรุ่งขึ้นเขาให้เงินสองชินลิ่ง และให้แก่เจ้าของโรงแรม และพูดว่า ดูแลเขา และอะไรก็ตามที่ท่านจ่ายเกิน ข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้ากลับมาอีก จะจ่ายคืนให้แก่ท่าน

Comments 10:35. The heart of the story is this: the Lord has told us clearly what genuine compassion means. Even though this man had things to do, he still had compassion and wanted to help until the end. The place to look is, “I, on my returning, will repay you”; this man has done more than well to his neighbor; he had shown genuine compassion to a stranger. He did according to his ability in helping a stranger; everyone can do the same way, help as much as you can, this is an example to see.

³⁶Which of these three **seems to you to have become a neighbor of him who fell into** the robbers?

³⁶ในสามคนนี้ เจ้าคิดว่า ใครเป็นเพื่อนบ้านของคนที่ถูกในมือโจร?

Comments 10:36. The Lord is teaching us in this parable, who is our neighbor. Compare yourself in this parable; what will you do if one of these neighbors falls in this situation? For us, as believers of the Most-High God, everyone is your neighbor, not only those that live beside you but all those that the Lord is bringing in your path to interact with.

³⁷But he said, **The one that showed pity on him. Then Jesus said to him, Go, and you be doing likewise.**

³⁷และเขาตอบว่า คนที่ได้แสดงความเมตตาต่อเขา และ **พระเยซู** พูดแก่เขาว่า ไป และเจ้าจงทำเช่นเดียวกัน

Comments 10:37. When you read this verse, keep it in your mind and heart as well, and go and do to your neighbors as you want them to do to you. This lawyer tried to outsmart the Lord, but nobody can outsmart the Lord, and here is the proof. This lawyer couldn't say anything further after the Lord pointed him out.

³⁸Now **in their going, He entered into a certain village; and a certain woman named Martha received Him into the house.**

³⁸เมื่อพวกเขาไปตามทางของเขา **พระเยซู** เข้าไปยังหมู่บ้านหนึ่ง และมีผู้หญิงคนหนึ่งชื่อมารธาได้ต้อนรับ **พระองค์** เข้าสู่อบ้านของเธอ

³⁹And she had a sister called Mary, who **even sat at the Lord's feet listening to His word.**

³⁹และเธอมีน้องสาวชื่อมารีย์ ผู้ซึ่งนั่งอยู่ที่เท้าของ **พระผู้เป็นเจ้า** และฟังพระคำสอนของ **พระองค์**

Comments 10:38-39. In these verses, we have two women involved; all readers can notice the differences between these two, one is concerned with the things of this world, but another is concerned about the next world. As siblings on this earth, we all can see, you come out from the same parents, but you have nothing alike, as these two siblings are the same way, but one thing they do have in common, both of these women have a servant's heart, both want to serve the Lord in their own way. The way to serve the Lord is different in each person, and this is a good example.

⁴⁰But Martha was **distracted** about much serving, and **coming up to Him, she said, Lord, do Thou not care that my sister left me to serve alone? Tell her therefore that she might help me.**

⁴⁰แต่มารธาอยู่อยู่กับการรับรอง และเธอมายัง **พระองค์** และพูดว่า **พระองค์ท่าน พระองค์ท่าน** ไม่สนใจบ้างหรือว่าน้องสาวของข้าพเจ้าปล่อยให้ข้าพเจ้ารับรองตามลำพัง? บอกให้เธอเพื่อว่าเธอได้มาช่วยข้าพเจ้าบ้าง

Comments 10:40. We can see the respect that Martha had for the Lord. Even though she needed help, she did not confront her sister; instead, she asked the Lord to act for her. All humans should see this as an example of solving conflict between humans; both should turn and seek help from the Lord, and the Lord will give peace for both sides.

⁴¹But the **Lord** answered and said **to** her, Martha, Martha, **you are distracted** and **disturbed** about many;

⁴¹แต่ **พระผู้เป็นเจ้า** ตอบและบอกเธอว่า มาธา มาธา เจ้าเป็นกังวลและยุ่งยากกับหลายสิ่ง

Comments 10:41. Give attention to the last part of the verse. We all are distracted about many things to do; but one thing all humans should think first, give thanks to the Lord and look for the way that you can serve the Lord, both physical and spiritual, in moments when you cannot do physical for the Lord then you can glorify the Lord with all your heart.

⁴²but **little is demanded, not much**; for Mary **has** chosen the good **portion**, which **will** not be taken away from her.

⁴²แต่มีเพียงสิ่งเดียวที่ต้อ้งการ มารีย์ได้เลือกสิ่งที่ดี ซึ่งจะไม่มีการเอาไปจากเธอได้

Comments 10:42. This verse tells all humans that when you see someone glorifying the Lord, regardless of the way the person is doing, do not try to stop anyone. The little action each person offers to the Lord is the thing the Lord likes to see, and He is happy to see when anyone glorifies the Lord, even in small actions.

ความเห็น 10:42 ในข้อนี้ได้ย้ำเตือนมนุษย์ทั้งหมดเมื่อเราเห็นบางคนบูชาพระเจ้า ไม่สำคัญถึงวิธีการว่าคนนั้นทำอย่างไร อย่าไปหยุดใคร การกระทำเล็กน้อยที่แต่ละคนได้มอบถวายแก่พระเจ้านั้นคือสิ่งที่พระเจ้าชอบที่จะเห็น และพระองค์มีความยินดีที่ได้เห็นเมื่อใครก็ตามบูชาพระเจ้า ถึงแม้ในการกระทำเพียงเล็กน้อย

In conclusion, about Martha's and Mary's character and faith, both women are an example for all humans. One likes to do physical work in serving, and the other likes to stay put and listen to the Lord. Both actions of these two are pleasing to the Lord. Some people interpret that for serving the Lord, you must do all the work as Martha has done, and others want to be as Mary serving the Lord by listening and praying alone, but both servings come as one in pleasing the Lord, equal amount and value for both actions.

ในผลสรุป เกี่ยวกับบุคลิกของมาธาและมารีย์และความเชื่อ ผู้หญิงทั้งสองคือตัวอย่างสำหรับมนุษย์ทั้งหมด คนหนึ่งชอบทำงานในการรับใช้ และอีกคนชอบที่จะอยู่นิ่งๆและฟังพระเจ้า กริยาทั้งสองของผู้หญิงทั้งสองนี้เป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า บางคนตีความหมายว่าการรับใช้พระเจ้า เราต้องทำงานทุกอย่างเช่นเดียวกับที่มาธาได้ทำ และอีกคนต้องการที่จะเป็นแบบมารีย์รับใช้พระเจ้าโดยฟังและสวดภาวนาตามลำพัง แต่การรับใช้ทั้งสองนั้นเป็นเช่นเดียวกันที่เป็นในการที่เป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า ทั้งจำนวนและคุณค่าเท่ากันทั้งสองของการกระทำ

Live and Faith Applications. 1. When you are among the unbelievers, behave as the Lord of life teaches you. Use the Bible in dealing with unbelievers, and the Bible will stir them to know more about your faith. 2. In the name of Jesus, that should be the heart of all activity when the believers act according to the will of the Lord. 3. As believers, our neighbors are all those that the Lord is bringing in our path, and we need to show compassion and love to all. 4. When any conflict arises, all should turn and seek help from the Lord, and the Lord will give peace for all. 5. When you see someone glorifying the Lord, regardless of the way the person is doing, do not try to stop anyone, the Lord is happy with people when they glorify Him.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) เมื่อเราอยู่ในหมู่ผู้ที่ไม่มีความเชื่อ ประพฤติตามที่พระเจ้าแห่งชีวิตได้สอนเรา ใช้พระคัมภีร์ในการติดต่อกับผู้ที่ไม่มีความเชื่อ และพระคัมภีร์จะเร้าใจพวกเขาให้อยากรู้เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับความเชื่อของเรา 2) ในพระนามของพระเยซู นั่นคือหัวใจของการกระทำทั้งสิ้นเมื่อผู้ที่มีความเชื่อกระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า 3) เป็นผู้มีความเชื่อ เพื่อนบ้านของเราคือพวกที่พระเจ้านำมายังทางของเรา และเราต้องมีความสงสารและความรักต่อทุกคน 4) เมื่อมีข้อขัดแย้งใดๆเกิดขึ้น ทุกคนควรหันไปและหาความช่วยเหลือจากพระเจ้า และพระเจ้าจะให้ความสงบแก่ทุกคน 5) เมื่อเราพบผู้ใดกำลังบูชาพระเจ้า ไม่สำคัญถึงวิธีที่พวกเขาทำ อย่าพยายามหยุดคนเหล่านั้น พระเจ้ามีความสุขกับประชาชนเมื่อพวกเขาบูชาพระองค์